

Leliekweker Otto te Velde heeft de afgelopen jaren heel wat leerlingen van AOC's voorbij zien komen. Zijn laatste stagiair volgde een project met de proeftuinstatus. Die praktische aanpak beviel hem wel. 'Het is meer dan teelt alleen.'

Lelietelers kennen de markt

'Alleen door kwaliteit te leveren reddend we het'

'De term competentiegericht onderwijs klinkt me wel bekend in de oren, maar wat het precies inhoudt weet ik niet. Wat ik wel weet is dat de opdracht die mijn laatste stagiair heeft meegekregen erg goed was: praktijkgericht met aandacht voor het financiële aspect.' Otto te Velde runt samen met zijn vrouw Gineke een leliebedrijf. Daarbij krijgen ze steun van hun zoon Gerben. Voor AOC's heeft hij een belangrijk boodschap: 'Om het als teler te redden in Nederland is kennis van de teelt alleen niet meer genoeg. Je moet marktverkenkend bezig zijn. AOC's doen er dan ook goed aan meer aandacht te besteden aan marktontwikkeling. Dat is vooral bij deze bijzondere lelieteelt belangrijk. Het gaat er uiteindelijk om dat je een afzetmarkt hebt.'

Tuinbouw heeft toekomst

'Veel Nederlandse akkerbouwers leggen zich toe op granen, bieten en aardappels. Toch denk ik dat daar niet onze toekomst ligt. Nederland heeft niet genoeg ruimte om de concurren-

tieslag te winnen van Frankrijk, Oost-Duitsland, Polen en Rusland. Daar kunnen ze op grote velden veel meer tegelijk verbouwen. Ons voordeel is een goede infrastructuur. Maar daar koop je niks voor als de kostprijs van het product in verhouding hoog ligt. Daarom kunnen we ons beter concentreren op lelies en tulpen. De tuinbouw is daar op dit moment heel erg mee bezig. Een ander punt dat meespeelt is de politiek. Europese plannen kunnen wel eens het einde van de bietenteelt betekenen.'

Concurrentie

'In ons vak moet je kunnen en durven kiezen. Zo hebben wij ons een paar jaar geleden op de Mona Lisa lelie gericht. Een zeldzame lelie. Slechts een handjevol telers in Nederland verbouwt de bloem. Brazilië, Canada en Amerika zijn de grootste afnemers en Chili is onze enige concurrent. Er zijn steeds meer volledig geautomatiseerde bedrijven waar de lelies – als ze zover zijn – inclusief bak worden opgetild en

via een wagonnetje naar de verwerkingshal worden gereden. Met die snelheid kunnen wij niet werken. Alleen door kwaliteit te leveren reddend we het.'

Hoog niveau

'Het kennisniveau van een agrarische ondernemer in Nederland moet daarom zeer hoog zijn. Binnen ons bedrijf kunnen leerlingen kennismaken met het vak. Er valt hier veel te leren. Het is een breed bedrijf. Soms zie je dat een stagiair hier niet op zijn plek is. Geen probleem, vind ik. Een opleiding is immers bedoeld om uiteindelijk te kunnen kiezen voor een vak. Wie lelieteeler wil worden, moet daar volledig achter staan en kwaliteit kunnen leveren. Het is goed als een opleiding daarop inspeelt. En dat kan volgens mij door leerlingen in de praktijk te laten zien hoe het werkt en waar de valkuilen zitten. Voor de lelieteelers zelf heeft het trouwens ook voordelen: wij leren veel van de frisse kijk van onze stagiairs.'

